П/Л 1153 Ж 17.075
1935-6

ПЛАСТУН

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

ВИДАВЕЦЬ І ВІДВІЧ. РЕДАКТОР: **АНДРІЙ ВОРОН.**

Р. XIII Ч. **6.** ПЕРЕДПЛАТА НА РІК 8 КЧ. СЕВЛЮШ

Рік: XIII. 1. червень 1935

ЧАСОПИС ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ

По святі

Сьогорічне свято-Юрське пластове свято, уладжене в Севлюші у днях 4. 5. і 6. травня, відбулося імпозантно. На свято зійшлося зі всіх закутин Підкарпаття стільки пластової молоді, скільки Севлюш ще не видів і скоро видіти не буде.

Свято започалося дня 4. травня великою таборовою ватрою в городському парку, до якої зібралося майже все громадянство Севлюша, яке з подивом оглядало мистецьке виконаня пластових і забавних точок програми. Другий день уся пластова молодь брала участь у Богослуженю в церкви, після чого 500 уніформованих пластунів і пластунок пішло походом вздовж Севлюша. Пополудню того самого дня відбувся концерт-змагання вісьмох пластових хорів у городскому домі. Викони хорів були назначеним жирі премійовані і першу премію одержали пластові хори з Білок і Кололева н. Т. другу ціну пл. хор в Берегові а трету ціну пл. хор в Севлюші. Вечір була вистава драматичної секції Пластового хору, коли була виставлена народня оперета „Запорожець за Дунаєм“ при режісеруванню бр. Гріма а дірігованю бр. Горішка.

Третий день, день патрона пласту св. Юрія, започався святочною таборовою Службою, яку відправили на місци табору преподобні отці дир. Віктор Желтвай і Станканинець. О. Станканинець виголосив до пластової молоді високопатріотичну і палку проповідь, вибрав від 50 пл. присягу і посвятив цілий ряд пластових прапорів. Пластовими, вільноручними і легкоатлетичними вправами було укінчене це гарне свято українських пластунів Підкарпаття.

Вечір того дня розійшлися пластуни, полишивши дуже гарні спомини у серцях севлюшських громадян.

БІБЛІОТЕКА НАУКОВ. Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА
ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АН УРСР 225

А. Вільшина:

Вечір в таборі.

Замовкло все: і ліс і поле,
Замовкли щебети птахів,
Тремтять на небі тихі зорі—
Лиш із табору ллеся спів.

Бо серце табору загорілось,
Червона поломінь летить,
Довкола 500 душ розсілось
Й святочний вогонь стережить.

Чорним чадом п'яніють хмари,
Й вогнем палають букети,
Свідчадом світять на вівтарі
Вовчі й лелійні портрети.

Молодіжи буйній, веселій . . .
Серця обвила ржа думок
Але все ж веселий ллється спів
І снуються думи в клубок.

Пластуни це цвіт Підкарпаття
Життя кращості і надій.
Серця налиті всіх завзяттям.
І всі витревалі як стій.

Озвались сурми голосні
Стемніло обличча вогню.
Втомлені склонилися вії
На груди матери до сну.

І стало скріз все тихше й тихше
Ясніше зорі зас'яли.
Сонливі дерева колише
вітер. Що б солодше спали

Наш прапор, наша святість!

Всі народи на світі мають свій прапор, свої народні чи державні барви.

Прапор кожного народу е національна цінність яку народ любить і поважає.

Ми український народ маємо свій народний *синьо жовтий* прапор, якого кромі нас тут на Підкарпатській Руси уживають, як національні барви всі українці на світі,

Сі барви нашого прапору суть історичні і тісно звязані з житем нашого народу та з нашою землею.

Сліди уживання нашої національної синьожовтої барви сягають більш як тисячі літ в нашу історію. Виразну появу нашого прапору видно за часів панування Романа. Синьожовта барва була уживана за часів нашого великого українського князя Федора Корятовича, з яким прибуло богато нашого народу з тамтого боку Карпат.

До сього числа Пластуна доложено чекові вплатні листи. Просимо наших перед і післяплатників переслати ними свої залеглости за рік 1934 5 Кч а за рік 1935 8 Кч.

Наші американські браття, які виеміґрували з Підкарпатської рідної землі до Америки, уживають синьожовті барви за свої національні від часу свого орґанізования. По світовій війні всі наші Народні Ради як Мароморошська, Люблянська, Пряшівська та Ужгородська приняли за національну барву нашого народу синьожовту.

Дня 21. II. 1919 в Хусті на великих народних зборах Підкарпаття всі присутні — приняли синьожовту барву за наш народний прапор.

На зборах в Будапешті дня 16 XII 1918. також був принятий синьожовтий прапор за барву Підкарпаття і на будинках в Будапешті як також в салі засідання були виложені синьожовті прапори, як прапори автономного Підкарпаття.

Коли наш нинішний президент Тома Масарик у Філядельфії проголошував свободу — середньо европейских держав то наш підкарпатській нарід був тут заступлений під синьожовтим прапором, і всі хилилися перед сею національною святошею.

В часі коли для нас був переданий дзвін Свободи який тепер переховуєся в Ужгороді був окрашеный нашими синьожовтими барвами.

Коли зєдналися бсі народні ради Підкарпаття і ними вислана депутація до Праги, яка несла згоду добровільного прилучення Підкарпаття до Чехословаччини. мала з собою синьожовтий прапор. Депутація, яка числила до сто членів гордо несла з собою свій синьожовтий прапор який, віяв з поїзда здовж — Чехословацької републики і якому — тоді хилилися найбільші преставники Чехословацької републики.

В 1920. році наші американські браття вислали для нас прекрасний синьожовтий прапор в знак єдности американського і підкарпатського українського народу.

Сей прапор переховуєся на ужгородськім городськім домі і в часі, коли відбуваються народовецькі зїзди видимо його на чолі походів.

Закон Чехословацької републики признав синьожовту барву за народний прапор Підкарпатської Руси і так синьожовта барва увійшла в державний герб Чехословацької републики.

Року 1934. був заборонений наш прапор, одначе в кілька місяців пізніше було видано розпорядження, на основі котрого на всіх святах коло державного прапору, може бути виложений і наш синьожовтий народний-краєвий прапор Підкарпатської Руси. Значить нині свобідно можемо уживати наш прапор.

Чому тоді так мало видно нашого прапору?

Тому, що ми є слабо освідомлені на те аби могли сміло

уживати нашого прапору. Що маємо робити?

Тут знов лежить завдання на наших пластунах. Наші пластуни повинні причинитися до того аби всі любили і поважали наш прапор, як нашу національну барву. Ясно, що в перве мусимо ми, український народ поважати наш прапор, а потому-, коли ми його будемо поважати тоді поважати муть його і другі.

Браття і сестри, пластуни і пластунки мусять самі свідомо полюбити свої народні барви а потім ту любов, те поважання передавати нашому народу. Наші пластуни мають вияснювати велике звачіння нашого прапору, як нашої історичної національної барви, яка є знаком нашої народности Стараймося, домагаймося вивішення наших прапорів на нашій землі.

Не досить носити на шеї синьожовту хустину; потрібно полюбити вскіпити до себе поважання сеї нашої барви і стати в обороні нашого прапору.

Всі пластуни, як один мусять приступити до розповсюдження нашого краєвого прапору аби в скорій майбутности всюди в кождій хаті, де тільки живе чи працює член нашого народу був вивішений наш народний прапор.

Не забуваймо браття і сестри на наше святе пластове завдання.

Микола Вайда.

О ношенню пластових відзнак.

При центральнім святі Юрія в Севлюші, коли то зїхалися пластуни і пластунки цілої Підкарпатської Руси, заміт ним був великий непорядок в ношенню пластових відзнак, тому подаю найважнійші правила і зміни в ношенню пластових відзнак.

I. Провідничу червону пл лілію на лівому рукаві вже *не носиться*. Місто того носять *провідники Курінів* без провідничого дипльому (таких є більшина на Підкарпатській Руси) бронзову пластову відзнаку з песею головою на місци великої відзнаки а не на кишені, як це один провідник в Севлюші мав.

Курінні носять на місци великої пл. відзнаки бронзову пла-

Всіх тих бр. що одержали від адміністрації бльочки для збирання передплатників, просимо нам тоти бльочки вернути, а зібрані гроші переказати чеком.

стову лелію, але без песьої голови.

Провідники з провідничим дипльомом носять срібну лелію замість великої відзнаки. Дістануть її але лиш у склепі Союзу в Празі на предложення провідничого дипльому або його числа.

II. Відзнаки ріжних пластових зїздів. Жемборі відзнаки, далі всякі відзнаки пластунів інших народів *не сміється взагалі носити*. Відзнаки зїздові можеться носити *лиш до одного року* по зїзді. В тім напрямі повинніби окружні звідодавці подбати, щоби в їв округах сталася направа а то завівся у нас звичай, що у кожнього пласт на є капелюх обложений безконечністю всяких відзнак зібраних і „виченчованих' на ріжних зїздах і Жемборі, а відзнака з Жемборі в Ґеделле ще і тепер пишається на грудях найчільнійших провідників, хотяй вже давно малаби бути схована між збірками старовин

III. З прочих пластових відзнак мушу ще звернути увагу на хибне ношення слідуючих відзнак:

Гурткові стрічки мають бути 12 цм. довгі а 15 мм широкі из гарасової матерії, бо такі стрічки не мнуться (матерію на ці стрічки купите в Празі в Пластовім склепі Скавт Водічкова ул. 6.)

По першім пл. іспиті *не* носиться жадну відзнаку іспиту, бо аж по першім іспиті має право пластун носити велику пл. відзнаку і це є ознака першого іспиту Пластун розвідчиця (себто з другим іспитом) носить на лівому рукаві один пасок з червоного *сукна* довгий 4 цм., а широкий 8 мм. Пластун скоб пластунка вірлиця (з третим пл. іспитом) носить два такі паски. Червоне сукно, з котрого зробите такі паски, одержите в кожнім склепі з військовими частинами.

Відзнакою провідника гуртка є два паски також з червоного *сукна*, котрі є довгі 12 цм а широкі 15 мм, а носяться на лівій кишені сорочки по обох боках середного фалду. Заступник провідника гуртка носить лиш один такий пасок.

Літа служби носяться на відповідній підкладці (вовченята на жовтій, пластуни і пластунки на зеленій, старші пластуни-нки на червоній а провідники на білій) на кляпі від лівої кишені пл. сорочки.

На капелюсі носиться лиш малу пл. відзнаку (для нас з медведем) далі реміньчик і шнурок, котрий закладається до заду а не під бороду. Всі інші відзнаки, як я вже згадував, *не носиться*.

Велику відзнаку носиться над означенням місцевости (домовенкою) над лівою кишенею аж *по присязі*.

Відзнаки фахових іспитів носяться на правім рукаві.

Дисциплінованим пластунам може окружний провідник

(Окружна Старшина) надати право до ношення рицарських пантликів. Є це пантлики або з гаросової матерії або вовняні, для вовченят жовті, для пластунів зелені, а старших пластунів червоні, котрі носяться на обох ногах привязані до підвязки, а кінці їх вистають із під камашів. Такі пантлики повиннося уділити найбільше одній десятині із всіх пластунів даної місцевости, бо є це відзначення надзвичайної карности, дисциплінованости і додержування пластових законів.

Всі ці відзнаки можна дістати в склепі Скавт в Празі.

Про прочі зміни в пластовім одностроюо, як взагалі про правильний вигляд пл. одностроюо другим разом. *Канюк.*

Наші прапори

Чим культурнійший народ, тим більше шанує й любить свій національний прапор. І окремі гурти людей, зеднані спільною ідеєю, зазначають свою приналежність до цієї відповідним прапором. У війні з прапором на чолі йдуть вояки в кривавий бій і як найдорожчий скарб охороняють його, не вагаючись і життя своє віддати, щоб лиш прапор не дістався у ворожі руки.

Пластуни не меньше шанують свої прапори. В першу чергу свій національний прапор а також прапори відділові. Прапор — це сталий учасник пластового життя. Наш національний прапор перший вітає нас щороку в таборі, з ним ми починаємо й кінчаємо кожний день чарівного таборового життя; в таборі цей прапор підносимо щоранку на крилах пластового гимну і він гордо має на темнозеленому фоні рідних смерек та зливається з блакиттю неба й соняшним сяйвом. Перед пластовим прапором складаємо пластову прилідею; перед ним відбуваються всі інші визначні події пластового життя. Пластовий прапор, схилений в долину, провадить на вічний спокій тих наших братів і сестер, що відйшли від нас назавжди.

Кожний пластовий відділ (чи гурток, чи курінь) мусить мати власний національний і пластовий прапор. На національному прапорі не сміє бути ніяких вишивок і взагалі будьяких написів чи прикрас. Зате пластові прапори дають можливість використати всі мистецькі здібности пластунів і пластунок. Пластові прапори треба по мистецьки вишити

Всіх тих бр., що взяли до розпродажі Календарі Пластуна просимо переказати нам належні за них суми.

або розмальювати, але на такому матеріялі й такими барвами щоб їм не пошкодили ні сонце ні дощ. Емблеми, що бувають на пластових прапорах більш-менш однакові у пластунів усіх народів але кожний Пласт витворив крім того загально-пластового щось своє. На наших пластових прапорах часто бачимо українські пластові емблеми дубовий листок, калину, мухомор і блискавку. Такі емблеми бачимо на пластових прапорах П. Руси й на прапорах з Галичины та еміґрації.

Для урочистого посвячення пластового прапору найліпше використати святочну ватру в таборі або також свято курінного патрона чи якесь загальнонаціональне свято. Весінні й літні місяці надаються на посвячення прапорів найкраще, бо таке посвященя можна улаштувати в природі з ширшою участю пластунів і громадянства.

Наші прапори закликають нас до змагань за здійснення тих національних і пластових ідеалів, що їх ці прапори втілюють. Вони кричуть до нас: сильно, красно, обережно, бистро йдіть до мети!

В другій стрічці пісні „Над все кохай свій рідний Край" яку ми всі залюбки співаємо, найкраще видно відношеня нашого пластунства до свого рідного прапору:

„Над все прапор свій ушануй,
На нім слова „Народ" і „Край",
За нього сміло в бій ставай!
Не спи, юначе, а вартуй!"

Н. КОЗИЦЬКА

Кудеяр.

Виховне значіння і сила природи.

(Продовження)

Знову недавно прочитав я, що один американський мистець, маляр і ґрафік (Rockwell Ként) збірається відїхати на далеку північ. Його надзвичайний, первісний і високомистичний стиль твору широковідомий. З тих чудових рисунків виглядає тверда аж надто строга краса шляхотного духа і монументальна могутність чистого, як кристаль характеру. Але не тільки ці малярскі риси і високомистецький вислів є властивий для його. Характеристичною власністю його є приватне життя, як про це свідчать погляди цього „поета" маляря північного бігуна. Rockwell вже жив протягом двох років в пустих країнах Ґренляндії, біля срашного фйорду Итапака, Про те, одначе, далека і дика північ притягав його

знову. Але цей раз він задумує взяти зі собою свойого тринадцятлітного сина теж на двохлітній побут.

— „Не думаєте Ви" — питали знаменитого маляра представники преси, здивовані його заміром — „що цей побут в холодній півночи, далеко од школи і ровесників — не буде Вашому синкові на школу? І чи не будуть погані наслідки для його пізнійшого вчення?"

— „Що тим Ви хочете сказати?" одповів маляр. „Мій син, якого я навчив двох речей: чистити правильно свої зуби і неменш правильно писати свій дневник, не може мріяти ніколи про кращу і кориснішу школу, як та, котра йому дозволить жити у вузькому окруженні з природою і в середовищі простих істот."

„В кінці" — додав маляр — „думаю, що зможете переконатися по двох роках, по нашому повороті, про успіх корисного впливу природи на молодих людей і самі осудите подивугідні висліди виховання, котре я для свойого синя вибрав. Є це найкраща школа із всіх шкіл — школа життя!"

Пласууни! Враття і сестри! Вас закликається тільки на один місяць до пластового табору, де Ви найкраще зможете пройти небуденну школу, про яку мріяв наш філософ і покинув викладати теорію Канта, а яку американський маляр призначив, як учителя для свойого синя. Пластуни всього світа теж йдуть в природу і в табори. Табор, це правдива школа життя так конечно потрібна для нас, щоб ми могли навчитися стояти непохитно в кожний момент віч-на віч з перешкодами і їх навчилися поборювати. Це своєрідна теж краса. Це школа, котра виховує людей характерних, на яких можна покладатися і в найкритичнійших хвилинах. Табор із своїми труднощами виховує загартованих людей, яких так не минуче треба нашому народові на Підкарпатті, як води і хліба для людини.

Тож братерство, до табору! Зустрінетеся із всіх окраїн рідної землі — розкажете собі про те, що кожний повинен знати і подасте собі лівиці для дальшої хосенної праці, яка чекає на неораних пустарях цілого Підкарпаття.

При вечірній ватрі поет, письменник виступлять із своїми творами а там при високо-бухаючому полуміні огня слова здаються чаром незримим наповнені. І душа Ваша спрагнено засвоюватиме едину правду про легенду змагань поривів юнацьких душ до кращого майбуття.

І Вам наново схочеться стати в обороні потоптаної правди, бо Вам і призначено буде наново писати історію, може навіть в недалекій будуччині,

Пластове братерство, до табору!

Пластові табори цих вакацій

а) Хлопячі табори.

Союзова Управа приготовляє цего року великий пластовий хлопячий табор в Солочині коло Свалява. Табор начнеться зараз по скінченю науки то є 29. червня і треватиме цілий місяць.

Денна оплата за таборування 6 Кч, записне на цілий табор 6 Кч. До табору принимається на основі наказу Начальиицтва ЛИШЕ пластунів орґанізованих в Союзі пластунів. Непластунів не сміється до табору принимати.

Інструкторський табор ЛІСНА ШКОЛА.

Кромі звичайного табору приготовляється інструкторський табор: Лісну школу. Табор цей поведуть інструктори з Централі Лісних шкіл, з Брна і треватиме 10 днів. Початок табору також зараз по скінченню науки. Місце: Солочин.

До інструкторського табору принимається лише пластунів з другим пл. іспитом, або таких, котрі вже зачали здавати другий пластовий іспит, які мають скінчених принайменьше 16 літ життя, та які зголосяться до 10 червня на адресу бра. ґенер. секр. Ф. Куцина Ужгород Берчені 15. Провідників курінів принимається і без другого іспиту. Зголошеня до інструкторського табору хай зберуть окружні звітодавці і перешлють на висше уведену адресу, за свої округи.

б) дівочі табори.

Управа дівочого Пласту приготовляє також дівочі пластові табори. І так підчас інструкторського табору в Солочині відбудеться також інтрукторський табор для дівчат, із спеціальними викладами для пластунок. Услівя приняття до цего табору ті самі, як до хлопячого.

Звичайний пластовий дівочий табор відбудеться також в першім місяци вакацій, але о місце таборування буде рішено пізнійше.

Сталий „Гуцульский“ табор в В. Апші.

Таборування в „Гуцульскому“ сталому таборі відбудеться цього літа так: І. (Хлопячий табор типу а.) відпочинковий). Табор орґанізує підписаний при допомозі запрацьованих пл. провідників і бр. скм. Д. Козицького, що згодився прийти на поміч в цій праці. Початок табору 11. липня (VII.) с. р четвер в полудне, кінець табору 1. VIII. с. р. четвер в полудне, отже табор триватиме 3 тижні. До табору приймається пластунів лиш на попереднє зголошення від 12

літ вгору (новиків, чи испитованих, однаково); в зголошенню навести національне, пл. приналежність, час, як довго хоче таборувати, як внесе таборову оплату і прислати підписаному найдальше до 20. VI. с. р., а то невідклично. Без сякого зголошення ні в якому разі не прийматимуться пластуни до табору. Оплата за таборування (харч) денно 6 Кч плюс 5 Кч вписового (на розбудову табору), отже за цілий табор 131 Кч; хто таборує менше 8 днів, платить 7 кч денно, найменший час, на який приймається до табору є 7 днів. Увага. Таборову оплату треба прислати на перед, можна ратами; хто зі зголошених не вплатить принаймі половину таборової оплати за час, на який зголосився до дня 1. VII с. р. до табору не буде принятий. Підчеркую, що винятків не буде Пора привикнути до солідного трактування справи таборування. А коли хто з днем приходу до табору невирівняє дальшої части належної таборової оплати, то буде без дальших виповіджений з табору. Табор орґанізований без допомоги, мусить отже раз зрозуміти це і Підкарпатська пл. молодь. Число таборуючих обмежене. Посилайте приголошення вже від тепер.

II. (Дівочий табор типу a.) (відпочинковий) там же з тими же умовами для пластунок від 12 років вгору. Табор поведе мабуть сама с. начальниця А. Устіяневичева і с. Н. Балицька, кошова з Хусту. Зголошення присилати рівнож вже від тепер на нищу адресу і лиш до означеного вище речинця. Гроші шліть на адресу: В. Петрецький, дир. гор. школі в Бичкові із заміткою табор. Зголошення до обох таборів на адресу: Ю. А. Шереґій, В. Бичків.

— *Наш краєвий начальник* Юліян Ревай, вибраний при послідних виборах послом Народного Зґромадженя в Празі за партію соціально-демократичну. Ґратулюємо!

— *У Вілоку* обновлено діяльність пластового куріня. Провідником куріня є бр. Євген Булеца.

— *Оправа.* В минувшім числі Пластуна ми писали, що Мантука Каленюківна брала участь в програмі пластунів горож. школи. Як довідалися Мантука Каленюківна є пластункою куріня при захоронці, який веде сестра Дарка Остапчуківна.

— *Всі передплачуйте* науково-литературний місячник „Наша культура“. Головний редактор і видавець проф. Др Іван Огієнко. Щомісяця виходить чотирьохаркушева книжка. Передплата у Чехословаччині, річно 45 Кч. Конто чекове П. К. О. No. 5880. Адреса редакції і адміністрації: Warszawa 4, ul. Stalowa 21 m. 10.

— *Всі научаймося* своєї літературної мови! Хто хоче навчитись доброї української літературної мови, той мусить передплатити на рік 1935 науково-популярний місячник „Рідна Мова“ присвячений всебічному вивчевнню української мови. Головний редактор і видавець Проф. Іван Огієнко. Передплата в Чсл. реп. 35 Кч. Конто чекове П. К. О. число 27110. Адреса Редакції й администрації: Warszawa 4, ul, Stalowa 25 m. 10.

— *4 курінь старших* пластунів у Рахові відбув річні Загальні сходини, на котрих вибрано нову команду. Дуже актуальною справою в Рахові є будовання Народного Дому „Просвіта“. Наші загальні збори одноголосно ухвалили декляpацію на будовання Нар. Дому в сумі 500 Кч. Є наш курінь бідний. Членами його є парубки селяне, котрі збирали гроші, щоб закупити одностроі Одначе, коли справа збудования власного дому набула по важного характеру, пожертвували ми всі зібрані гроші, щоб тим допомогти до здійснення нашої найбільшої та загальної мрії: мати власний Народний Дім. М. Блеск.

— *Зголошення до „Гуцульського табору“* у В. Апші присилати на адресу кр. звітодавця. Число таборуючих обмежене. Перегляньте в „Пластуні“ ч, 4 за 1934 р. „Що брати з собою до табору“ і так готуйтесь. В таборі буде „Радіо“. Для тих, що приїзджають на конгрес Учит. Громади 6. і 7. VII. с. р. до Бичкова початок тобору вже 8. VII., щоби не мусіли вертати до дому назад.

— *Наші пластуни в радію.* Пластуни і пластунки ужгородського округу з учительської муж. семинарії і горожанськоі школи виступали в радіопрограмі кошицькоі висилаючоі стації дня 11 травня ц. р. о год. 16. На програмі були пластові і народні пісні, мандолінова орхестра та рецитація пластових монольоґів. Програму приготовив і переводив енерґічний діриґент пластового хору ужгородського округу бр. Олекса Мешко. Є це перша висилка наших пластунів в радіо і бажано, щоби кошицька радіостація частійше висилала такі успішні пластові програми.

В. Стріла:

Охорона історичних памяток.

Кождий знає, яке значіння для нації має історія. З неї треба повибирати світлі моменти. Треба підчеркнути змагання одиниць, які жили і працювали для тої самої мети, до якої йдемо ми.

І в нашім минулім, давнішім були світлі моменти і світлі одиниці. Тільки треба їх вишукати та покласти всім перед очі.

Історичні памятки треба зберегти по музеях. А могили людей, які працювали для нас, чи загинули за наш народ і за нашу справу, мусять статися предметом нашої найпильній-

шої уваги. Такі письменники та вчені, як Теслович, Базилович, Кралицький, Лучкай, Чопей, Врабель, Жаткович ; дальше мученики, яких безвинно покарано смертю підчас війни ; наконець діячі недавних часів, Січові стрільці та учасники боїв з років 1919—1920. усі вони заслужили собі в нас те, щоби молодь взяла в опіку їх могили. Ці дорогі нам памятки треба відшукати та упорядкувати ; заінтересувати громадянство та при його помочі покласти тривалі памятники ; опісля ж кождого року споминати їх відвідинами, промовами, чи панахидами у відповідні дні.

Як що вони спочивають у чужій землі, треба їх останки спровадити на рідну землю.

Тоді в богатьох, нераз неінтересних місцевостях будемо мати що показати світові і чим гордитися. І так у нас утвориться місцева традиція і культ героїв та заслужених людей.

Тож до діла, братя і сестри ! За найблищі вакації повинен кождий курінь, чи поодинокий пластун у своїй місцевості вишукати і списати могили людей, що заслугують на вдячну память. По вакаціях напишете до „Пластуна“, що вам удалося зробити.

Про нові пластові видання

І. В інтересі доповнення (або заложення) пластових бібліотек при кожній пл. частині (кіш, або курінь) отсим накарінних пл. б бліотек негайно закупили конечні пл. підручники як „Пластовий впоряд“ і „Як таборувати“ скм. Д. Козіцького, які підручники були підписаним провірені і для уживання в укр. курінях Підк. Пласту затверджені. Є вже на часі, щоби всі пл. частини однакову „команду“ вживали, т. е. прикази і їх виконання членами пл. частин повинні бути одностайні; а це осягнеся власне тоді, коли всі користатимемось „Пл. впорядом“ бр. скм. Д. Козіцького, яку книжечку можна набути в ред. „Пластуна“ за 2 Кч. Зокрема звертаю увагу всеї пл. молоді на книжечку „Як таборувати“ згаданого автора, яку теж дістанете в ред. час „Пластун“. Це перший український пл. підручник таборництва, який своєю взірцево уложеною системою приступний і наймолодшим пластунам: годі собі уявити пластуна, щоби перед виїздом в табор не перестудіював цеї книжочки, яка подасть йому все те, що для нього досі не було ясним, до цього часу взагалі не знав.

Орган українських відділів Союзу Пластунів Підк. Руси.
Виходить щомісяця, крім липня і серпня. Редагує; колегія.
Адміністратор: Я. ШЕПЕЛЬ.
Редакція і адміністрація: Севлюш, ул. Розсипала ч. 34.
Новинкові штемплі дозволені числом 14.545-IV.-1934.
Із друкарні Ігната Рота в Севлюші.

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР